

22140139

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

MODERN GREEK A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A : LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Friday 9 May 2014 (morning)

Vendredi 9 mai 2014 (matin)

Viernes 9 de mayo de 2014 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is [20 marks].

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est [20 points].

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es [20 puntos].

Με οδηγό τις ερωτήσεις που δίνονται, γράψτε μια λογοτεχνική ανάλυση ενός μόνο κειμένου. Η ανάλυσή σας πρέπει να αποτελεί άμεση απάντηση και στις δύο ερωτήσεις που δίνονται στο τέλος.

1.

Μάζεψε κι η Ιφιγένεια τα δικά της καλάθια, έριξε πάνω πάνω την κουδούνα κι έφυγε τρέχοντας για τη βρύση. Αν και το ήξερε πως τέτοια ώρα δεν ήταν διόλου πιθανό να συναντήσει τον Τέγο εκεί, η καρδιά της δεν άκουγε στη λογική και σ' όλο το δρόμο φτερούγιζε σαν χαρταετός σε κόντρα αεράκι. Ύστερα, σαν έφτασε στον προορισμό της, θαρρείς κι ο άνεμος έπεσε ξαφνικά 5 και βούτηξε ο αετός και γκρεμοτσακίστηκε σ' ένα βαθύ πηγάδι. Η βρύση ήταν έρημη στ' αλήθεια.

Αναστέναξε το κορίτσι, έπειτα προχώρησε στο σκιερό υπόστεγο. Κάθισε στο πέτρινο πεζούλι κι άφησε το χέρι της να πέσει στα δεξιά της, εκεί που τελείωνε ο πάγκος. Κάτι ψαχούλεψε μισοσκυμμένη. Μια μεγάλη πέτρα μετακινήθηκε ελαφρά και η Ιφιγένεια γλίστρησε τα δάχτυλά της από πίσω. Δε βρήκε τίποτα. Μονάχα πέτρα και χώμα. Όχι πως περίμενε κάποιο μήνυμα απ' 10 τον Τέγο, απλώς... αυτός ο αετός όλο φτερούγιζε κακομαθημένα.

Η πέτρα ήταν η κρυψώνα τους, ο μυστικός τους ταχυδρόμος. Πριν από δυο χρόνια την είχαν ανακαλύψει. Μια πέτρα όμοια μ' όλες τις άλλες χωμένη χαμηλά στον τοίχο, κάτω απ' τον πάγκο. Αν δεν το ήξερες, ήταν αδύνατον να φανταστείς πως πίσω της έκρυβε χίλια χτυποκάρδια.

Έκανε ζέστη εκείνη τη μέρα που της πρωτοέδειξε ο Τέγος την κρυψώνα. Μεσοκαλόκαιρο 15 ήταν κι εκείνος είχε μόλις γυρίσει από το Βουκουρέστι. Τρεις μήνες είχε να τον δει και η καρδιά της χαμογελούσε. Πιο μεγάλος, πιο δυνατός, πιο μελαχρινός της φάνηκε. Πιο εύθυμα χαμογελούσαν τ' αδιαπέραστα μάτια του, πιο ανέμελα και χαλαρωμένα. Και κάτι ακόμα, κάτι καινούργιο: ένας αέρας στιγουριάς, μια αδιόρατη αίσθηση κυριαρχίας.

«Ψάξε να βρείς μια πέτρα στον τοίχο που δεν είναι σαν τις άλλες», της είπε χαμογελώντας αινιγματικά. Και δεν της έδινε άλλες εξηγήσεις, μονάχα την παίδευε με γρίφους: «Πιο δεξιά...», «πιο χαμηλά...», «εκεί που δε φτάνει μάτι ανθρώπου, μήτε πιτσιλιά νερού...», «είναι πέτρα πονηρή, σου κλείνει το μάτι κι αγναντεύει τον αστράγαλό σου...».

«Ε, αμάν πια!» φώναξε στο τέλος η Ιφιγένεια θυμωμένη.

Και ο Τέγος της πήρε το χέρι και την τράβηξε απαλά ώσπου ακούμπησε το χέρι στην πέτρα – δίπλα δίπλα, χωμένοι με τα τέσσερα κάτω από τον πάγκο. Η πέτρα ήταν σκληρή και δροσερή και προεξείχε λίγο από τον τοίχο και το χέρι του Τέγου σκέπαζε το δικό της που σκέπαζε την πέτρα, εξερευνώντας την πέτρα, εξερευνώντας το χέρι.

«Τράβηξέ την έξω», είπε ο Τέγος.

Και η Ιφιγένεια τράβηξε απορημένη την πέτρα, αποκαλύπτοντας τη σκοτεινή μαύρη τρύπα που ανοιγόταν μέσα στο βράχο. Μια κόκκινη λάμψη στο βάθος της τρύπας. Η κρυψώνα δεν ήταν αδειανή.

«Πάρ' το», της είπε ο Τέγος. «Το έφερα για σένα από το Βουκουρέστι. Είναι για να δένεις τα μαλλιά σου.»

Κόκκινο μεταξωτό κορδόνι. Για τα μαλλιά της.

Δεν το φορούσε στα μαλλιά, γιατί οι Μετσοβίτισσες δεν τα συνήθιζαν τέτοια λούσα. Το φόραγε όμως μέσα απ' τα ρούχα της, πάνω στην καρδιά της.

Τατιάνα Αβέρωφ, *To ξέφωτο* (2001)

- (α) Ποιο είναι κατά τη γνώμη σας το θέμα που πραγματεύεται το απόσπασμα αυτό;
- (β) Με ποιους τρόπους αναδεικνύονται τα συναισθήματα της Ιφιγένειας;

2.

Στον Ακροκόρινθο*

Στον Ακροκόρινθο έπεφτεν η δύση
πυρώνοντας το βράχο. Κι ευωδάτη
φυκιού πνοή, απ' το πέλαο, είχε αρχίσει
να μεθά το λιγνό βαρβάτο μουν άτι...

- 5 Αφροί στο χαλινάρι· κι απ' το μάτι
τ' ασπράδι όλο φαινόταν· και να λύσει
τη φούχτα μουν, απ' τα γκέμια του γεμάτη,
πάλευε προς τα πλάτη να χιμήσει...

- 10 Ήτανε η ώρα; Ήταν τα πλήθια μύρα;
Ηταν βαθιά του πέλαγου η αρμύρα;
Η αναπνοή η απόμακρη του δάσου;

Α! λίγο ακόμα αν κράταε το μελτέμι,
ήξερα εγώ πώς σφίγγεται το γκέμι
και τα πλευρά του μυθικού Πηγάσου!

Άγγελος Σικελιανός, *Λυρικός Βίος Β'* (1946)

* Ακροκόρινθος: η ακρόπολη της Κορίνθου

- (α) Ποιο είναι κατά τη γνώμη σας το νόημα του ποιήματος και ιδιαίτερα της τελευταίας στροφής;
(β) Πώς παρουσιάζει ο ποιητής το τοπίο και την επίδρασή του στο άλογο και στον καβαλάρη;
-